

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"א 19-03-45277 צור שושן נ' פילדס ואח'

17 באוגוסט 2024

לפני:

כבוד השופט גיא הימן

התובעת:

נעה מיה צור שושן, ת"ז 029407442

נגד

הנתבעות:

1. שרה פילדס, ת"ז 203435524
2. אביבית כץ, ת"ז 021373105

בשם התובעת:

עו"ד מיכל שחר

בשם נתבעת 1:

עו"ד דניאל מרקוביץ

בשם נתבעת 2:

עו"ד תום נוימן; עו"ד מור אנגלשטיין-אברהם;
עו"ד מיטל בן חיים

פסק-דין

עיקר תחילה

1. זו תביעה בלשון-הרע וענינה האשמתה הפומבית של התובעת, גננת במקצועה, בהתעללות בפעוטות, שהתחנכו בגן-הילדים שלה. את התביעה נמצא לי מקום לקבל, לאחר שמצאתי כי התובעת נפלה קורבן לעלילה וכי לא היו דברים בגו. עלילה זו טוטה, בייחוד, נתבעת 1 – מי שהייתה סייעת בגן ופוטר. נתבעת 2 – אם לילד בגן – הייתה, לדאבוני, שותפה להפצתה.

מסקנתי עוברת, בפרט, דרך קביעתם של ממצאי-מהימנות בקשר לעדותה של העדה המרכזית מטעם-ההגנה, היא נתבעת 1; דרך-הערכתה, הדומה, של עדות מפי-סייעת נוספת, שאף היא עבדה בגן חודשים ספורים ודרך קביעותי לגבי תוכנה של הקלטה, שהוקלטה בגן-הילדים והושמעה באולם-הדיונים של בית-משפט זה. הפגיעה, הקשה, בתובעת – במשבר האישי, שפקד אותה בעקבות-הפרשה ובהקטנת-הכנסותיה ממשלח-היד – מצדיקה את חיובן של הנתבעות לפצותה בסך של כ-200 אלף שקלים.

מעל לכול אומר כי מקרה זה הוא דוגמה מובהקת ל"משפט-כיכרות" – משפט-ההמונים, שאין ענינם בראיות או בזכויות-טיעון וספק אם באמת הצרופה – והוא, בשנים האחרונות, נחלתם של עוסקות ועוסקים במקצועות-החינוך בגני-ילדים. ממש כשם, שאין להקל ראש בשום פגיעה שהיא בפעוטות או בילדי-גן, אין להשלים עם פגיעה אנושה, לא מוצדקת, בשמם הטוב ובמוניטין החיובי של רבים-רבים מבין העושות והעושים, במסירות, במקצוע קשה ותובעני זה.

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"א 19-03-45277 צור שושן נ' פילדס ואח'
17 באוגוסט 2024

שלישית, הדברים נהנים אף מהגנתו של סעיף 14 לחוק. כל טענה אחרת מפיה של הנתבעת הרי היא ניסיון לאחוז מקל משני קצותיו, משום שהנתבעת עצמה, כחלק מטענות-הגנתה, נדרשה – בטיעון ובאסמכתאות – למצבה הבריאותי בעקבות הפרשה. הטענה לקיוו – נרחית.

התוצאה

75. אני מחייב את הנתבעות לפצות את התובעת לפי הפירוט הבא:

א. נתבעת 1, גב' שרה פילדס, תשלם לתובעת, בגין עילת-התביעה, סך של 110 אלף שקלים, בתוספת של הפרשי-הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 מיום-הגשתה של התביעה ועד היום ובסך הכול: 135,349 ש"ח. עוד תשלם נתבעת 1 לתובעת את חלקה בהוצאות-המשפט בסך של 12 אלף ש"ח וכן סך, כולל מע"מ, של 17,550 ש"ח לשכר-טרחתה של עורכת-דין.

ב. נתבעת 2, גב' אביבית כץ, תשלם לתובעת, בעילת-התביעה, סך של 50 אלף שקלים, בתוספת של הפרשי-הצמדה וריבית עד היום ובסך הכול: 61,522 ש"ח. עוד תשלם נתבעת 2 לתובעת את חלקה בהוצאות-המשפט בסך של 4,000 ש"ח וכן סך, כולל מע"מ, של 7,020 ש"ח לשכר-טרחתה של עורכת-דין.

בהוצאות-המשפט הבאתי בחשבון, בפרט, את האגרה, הקבועה לסכום שנפסק לתובעת בעילת-התביעה; את התייצבותה של התובעת לארבעה, אם לא לחמישה דיונים בבית-המשפט; את הוצאותיה בהעמדתה של פרשת-התביעה ואת שכר-הטרחתה למומחה מטעמה. בפסיקתו של שיפוי בגין שכר-הטרחתה של עורכת-דין התחשבתי בהיקפה המוערך של העבודה המשפטית, שנדרש היה להעמיד בהליך זה ובהוראותיהם של תקנה 153 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 ושל כללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ), התש"ס-2000. את כלל הסכומים, שנפסקו לחובתה, תשלם כל נתבעת בתוך 30 ימים מיום, שהיא קיבלה לידיה פסק-דין זה. איחור יוסיף הפרשי-הצמדה וריבית כאמור, מיום-החיוב שנקבע ועד למועד-התשלום בפועל.

ניתן היום, מוצאי-שבת של י"ג באב התשפ"ד, 17 באוגוסט 2024, שלא במעמד-הצדדים.